

DEU ANYS DEL TALLER DE RÀDIO

Joan Bover,

professor d'ensenyament secundari de l'IES Arxiduc

Fer un programa de ràdio en directe de tres hores amb al·lots que mai no s'han posat davant un micròfon, que massa sovint llegeixen malament, redacten pitjor i que (almenys la meitat) no tenen el català com a llengua materna és un repte, una bogeria, una lliçó, un estrés i un despropòsit, tot alhora. Però, sobretot, és una experiència.

Ara encara em sembla més difícil quan record que els primers anys, quan les jornades només duraven un dia, havíem de preparar en dues hores allò que s'havia d'emetre durant les dues següents. Sense Internet. Ni mòbils. Eren quatre hores frenètiques. Total, perquè a la fi, cada grup d'estudiants acabà radiant un màxim de cinc minuts. “¿I ja està? ¿Això és tot?” eren les preguntes que més es repetien. Avui el panorama és força diferent. Els alumnes tenen quatre hores (dues el matí i dues l'horabaixa) per pensar i redactar els continguts. A més, alguns ja duen el seu ordinador portàtil, que se suma als tres que ens proporciona el sempre generós Ajuntament d'Alcúdia. L'alumnat es connecta a la xarxa per elaborar els continguts, duu la seva pròpia música carregada a l'iPod o empra el fons d'Alcúdia Ràdio. Fins i tot hem trobat una utilitat pràctica als empipadors mòbils: ens serveixen per fer connexions en directe (que emfàticament anomenem “corresponsalies”), durant les quals l'alumnat que ja ha passat per l'estudi surt disparat cap a qualsevol dels altres tallers i n'informa *in situ*, amb entrevista inclosa! I és que estam fets uns professionals.

“De la mateixa manera, sabem que introduir hàbits d'estudi o mediambientals és qüestió de mètode, paciència i molt, molt de temps.”

Quant als continguts, és difícil assolir l'equilibri entre els seus gustos i l'originalitat. La televisió-fem té això: atrofia la imaginació. De tota manera, amb un poc de mà esquerra, hom els pot convèncer d'evitar assumptes propis de la premsa rosa o hereus del *SuperPop*. Acaben guanyant les biografies musicals i els esports, però hem tengut de tot: temes d'actualitat, cinema, consells per a estudiants, queixes... La música és un altre front de batalla. Cada any n'hi ha que no veuen més enllà de la darrera fornada d'*Operación Triunfo*. Sobre aquests, s'hi para un esment que alguns malpensats considerarien inquisitorial o directament censor, però que en realitat té bona intenció: pretén que facin una mica més de feina i mirin de trobar altres recursos sonors: bandes sonores, música celta, jazz...

Foto cedida per l'Associació Trenta-1.

Res de tot això no seria possible sense la simpatia i la dedicació de tot l'equip d'Alcúdia Ràdio, encapçalat per na Margalida Sociés. Encara me'n faig creus de com els seus tècnics de so no perden els nervis davant la invasió anual de l'horda estudiantil.

Ara bé: no ens enganem. Tants d'anys dedicats a la docència et fan posar call i tocar de peus a terra. Per molt entusiasmats que surtin alguns del taller, sabem bé que la majoria en dos dies no hi tornarà a pensar. Hi voldran tornar, és clar que sí, però serà en primer lloc perquè dins una habitació d'hotel on no saben ni com hi varen anar a parar, varen conèixer una al·lota que els va agradar.

Foto cedida per l'Associació Trenta-1.

Una vegada constatat això, i quan ja estam a les portes de l'enèsima depressió (tants de mesos de feina per això!, tant de bregar amb la Conselleria per les subvencions, etc., etc., etc.), la teoria de la llavor

ve a salvar-nos. L'experiència del Taller de Ràdio i la de la Trobada d'Audiovisuals en general no tendran, com tampoc no té la docència, un resultat immediat. Almanco en la majoria dels casos. Però la llavor que hem sembrat durant aquests dos dies de convivència ha caigut dins uns terrenys, tants com alumnes hi participen. I hem d'esperar per veure si fructifica. I, si ho fa, com en surten els fruits. De la mateixa manera, sabem que introduir hàbits d'estudi o mediambientals és qüestió de mètode, paciència i molt, molt de temps. Tal volta, d'aquí a un temps indeterminat, alguns d'aquests alumnes sí que sabran apreciar l'experiència com cal en qualsevol dels seus vessants: valoraran l'ús social i mediàtic del català, entendran la necessitat de tenir cura

de l'expressió escrita, de la pronúncia i de l'entonació, desenvoluparan una certa consciència crítica, entendran que no tot en aquesta vida és ràdio-fórmula, voldran esser periodistes o, per ventura, esdevindran els futurs monitors del Taller de Ràdio. □

LA CULTURA POPULAR QUE ENS AGERMANA

L'Escola de Formació en Mitjans Didàctics - STEI-i ha editat, amb el suport del Departament de Cultura i Patrimoni del Consell de Mallorca, les següents publicacions:

llibre

audiovisual

fonograma

Aquest material és un recull de la tasca realitzada durant les Jornades de Normalització Lingüística i Cultura Popular celebrades a Mallorca, Menorca i Pitiüses l'any 2003.